

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/153/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712012114
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5712012114.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, na hlavnom pojednávaní dňa 25.6.2013, v trestnej veci proti obž. R. E. a spol., pre prečin porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1 Tr. zák. a iné, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní :

1/ R. E.N., Q.. XX.X.XXXX T. J., trvale bytom X. XXXX/X, T., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ružomberok,

2/ J. R.G., Q.. XX.X.XXXX T. J., trvale bytom J. J., prechodne bytom X. XXXX/X, T.,

r o z h o d o l :

dňa 17.11.2011 v čase okolo 21.00 hod. vo Vrútkach, okres Martin po predchádzajúcej spoločnej dohode obv. J. R. neoprávnene vošiel do bytu č. X, ktorý sa nachádza na ul. X. Č.. X, T., a to tak, že vošiel cez otvorené okno do chodby bytu, ktorého užívateľom je H. A., Q.. XX.X.XXXX, trvale bytom ul. X. Č.. X/ X, T., okres Martin, následne prešiel do izby bytu, odkiaľ odcudzil pec na tuhé palivo zv. Petrík, kde ju následne vyložil na parapetnú dosku pod oknom izby a cez okno podal von stojacemu R. E., následne obaja obvinení spoločne pec preniesli do neďalekého miesta bydliska J. R. vo Vrútkach, čím obaja obvinení svojím konaním spôsobili škodu odcudzením vykurovacieho zariadenia - piecky, pre doposiaľ nestotožneného vlastníka, vo výške približne 70,-Eur,

- obv. R. E. sa uvedeného konania dopustil i napriek tomu, že rozsudkom OS Martin sp. zn. 3 T 15/2011 zo dňa 2.6.2011 právoplatným dňa 18.6.2011 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a taktiež napriek tomu, že rozhodnutím OÚ Martin zo dňa 17.5.2011 bol právoplatne postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb.

- obv. J. R. sa uvedeného konania dopustil i napriek tomu, že rozsudkom OS Martin sp. zn. 2 T 132/2010 zo dňa 26.8.2010 právoplatným toho istého dňa bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a pokračovacieho prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a taktiež napriek tomu, že rozhodnutím OO PZ Turčianske Teplice zo dňa 31.5.2011 právoplatným toho istého dňa bol postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb.,

t e d a

obaja obžalovaní

- spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a boli za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutí a boli za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdení,
- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného,

č í m s p á c h a l i

obaja obžalovaní

- prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.
- prečin porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

obž. R. E.

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého úhrnného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

obž. J. R.

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého úhrnného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine podal dňa 28.12.2012 na tunajšom súde obžalobu na obv. R. E. a J. R. pod sp. zn. 1 Pv 84/12 zo dňa 21.12.2012, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku.

Samosudca Okresného súdu v Martine vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaných R. E. G. J. R. ako i prečítaním listinných dôkazov pripojených v súdnom spise podľa § 269 Tr. por. a spisov tunajšieho súdu sp. zn. 13 T 184/2012 a 2 T 113/2011.

Obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásili podľa ust. § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že sa cítia byť vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto samosudca postupoval podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a obž. R. E. a J. R. kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., na ktoré obžalovaní samostatne odpovedali :

c) či rozumejú, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa im kladie za vinu,
odpoveď oboch obžalovaných : áno

d) či boli ako obvinení poučení o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či im bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohli radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď oboch obžalovaných : áno

f) či rozumejú právnej kvalifikácii skutku ako prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1 Tr. zák.,
odpoveď oboch obžalovaných : áno

g) či boli oboznámení s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy -prečiny im kladené za vinu,
odpoveď oboch obžalovaných : áno

h) či sa dobrovoľne priznali a uznali vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1 Tr. zák.,
odpoveď oboch obžalovaných : áno

Nakoľko obidvaja obžalovaní odpovedali na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti ich priznania, po zistení stanoviska strán vyhlásenie obžalovaných o vine podľa § 257 ods. 7,8 Tr. por. prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaní R. E. G. J. R. sa dopustili trestných činov, ktoré im kladie za vinu obžaloba. Obžalovaní sa k spáchaniu činu priznali, uznali svoju vinu a konanie úprimne oľutovali. Svojím konaním naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1 Tr. zák., keďže spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a boli za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutí a v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdení a zároveň spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydľia iného. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku ako prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve aj u obž. R. E., súd poukazuje na skutočnosť, že trestný čin je spáchaný v spolupáchateľstve ak ide o spoločné konanie i spoločný úmysel spolupáchateľov. Nie je pritom nevyhnutné, aby každý zo spolupáchateľov uskutočnil celé konanie napĺňajúce znaky skutkovej podstaty určitého trestného činu, ale postačuje ak každý zo spolupáchateľov uskutoční časť konania, ktoré ako celok naplní znaky skutkovej podstaty trestného činu. Teda i keď v danom prípade obž. R. E. priamo nevnikol do obydľia iného, ale čakal vonku, dával pozor a následne pomáhal obž. R. vyniesť odcudzenú piecku, toto konanie uskutočnil po vzájomnej dohode s obž. J. R.. Spoločné konanie obidvoch páchatateľov potom napĺňa tak znaky prečinu krádeže ako i prečinu porušovania domovej slobody v jednočinnom súbehu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ust. Tr. zák. vyplýva, že základnými funkciami trestu sú funkcia represívna, popri ktorej do popredia vystupuje aj funkcia výchovná a preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Čo sa týka osoby spolupáchateľov, súd sa oboznámil s odpisom z registra trestov, záznamom z evidencie priestupkov, hodnotením správania obž. R. E. vo výkone trestu odňatia slobody ÚVTOS

Ružomberok ako i ďalšími listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise. Súd mal preukázané, že obaja obžalovaní boli doposiaľ 8-krát súdne trestaní a majú tiež viaceré záznamy o postihnutí za priestupky. Pri ukladaní trestu súd u oboch obžalovaných zohľadňoval ako poľahčujúcu okolnosť priznanie a oľutovanie činu podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a na druhej strane spáchanie viacerých (dvoch) trestných činov ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zák. Keďže obžalovaní sa dopustili dvoch trestných činov v jednočinnom súbehu, súd s poukazom na ust. § 41 ods. 1 Tr. zák. ukladal úhrnný trest, a to podľa trestnej sadzby vzťahujúcej sa na najprísnejšie trestný čin zo zbíhajúcich sa trestných činov tzn. podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. Po dôkladnom zvážení všetkých rozhodujúcich skutočností, prihliadajúc najmä na osobu obžalovaných, ich pomery, možnosti nápravy ako i spôsobený následok, súd uložil obom obžalovaným nepodmienečné tresty odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. U obžalovaných sa jedná o osoby, ktoré sa pravidelne a opakovane dopúšťajú trestnej činnosti, najmä majetkového charakteru, pričom iný druh trestu ako trest odňatia slobody by celkom zjavne nesplnil svoj účel, či už výchovný alebo preventívny. Nakoľko obaja obžalovaní boli v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselné trestné činy, súd ich podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.

V Martine, dňa 25.6.2013

JUDr. Jozef Medved'
samosudca